

BICSKEI ÚJSÁG

40

2026. MÁJUS

6

Választás
után

4

43 év háziorvoslás

Sorozatunkban ezúttal **dr. Kauda Béla**,
városunk díszpolgára emlékezik

20

CSENDES
MAGÁNADOMÁNY

Új gépjármű segíti a közterület-felügyelők
munkáját és a közbiztonságot

Május 26., kedd, 18:00
BARANGOLÓ KLUB

Utazzunk! Irodával?
Vendégünk: Mészáros Imréné
Helyszín: Bicskei Kultúrkvria

Május 26-30. 43. BICSKEI NAPOK

Virágvásár, kiállítás, koncertek, sportbemutatók, kirakodóvásár, főzőverseny, családi programok.
A részletes programot lásd a hátoldalon!

Május 31., vasárnap

10:00 **BIKE BICSKE** a Bicske Szíve Parkban – **Tekerj velünk gyereknapon!**
10:30 **Bicske Barátok Egyesületének találkozója** a Petőfi Művelődési Központban
– Dr. Kun Edit kiállítás megnyitóját
17:00 A **Pannoniada Gyermekekórus Varázsfuvola** című előadása a Fiatalok Házában

Június 6., szombat, 18:00
TANCOS MAGYAROK

Táncos, zenés barangolás a **Magyar Állami Népi Együttessel** Rábaköztől Moldváig.
Az előadás ingyenes, de regisztrációhoz kötött!
Részvételi szándékukat jelezzék előre az info@bicskemuvhaz.hu e-mail címen vagy a +3620/4307770-es telefonszámon!
Helyszín: Petőfi Művelődési Központ

Június 7., vasárnap, 8:30
AUTÓBUSZOS KIRÁNDULÁS FEHÉRVÁRCSURGÓRA

a 22. Európai Dísnövény és Kertművészeti Napokra.
Jelentkezni május 30-ig lehet
a BEMKK Petőfi Művelődési Központban.

Impresszum

A Bicskei Újság Bicske Város Önkormányzatának hivatalos, ingyenes lapja, megjelenik havonta 4200 példányban. Nyilvántartásba véve a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság által a CE/4347-3/2013. számon. Kiadja: Bicskei Művelődési Közalapítvány (2060 Bicske, Hősök tere 4.). Kiadásért felelős személy: Vincze Zita. Készíti a VIA.HU MÉDIAÜGYNÖKSÉG ÉS PRODUKCIÓS IRODA Kft. Szerkesztő: Csúri Ákos. Nyomda: DOT-Media Consulting Kft. Hirdetésfelvétel, kéziratleadás: szekesztoseg@bicske.hu

Kedves Bicskeiek!

Véget ért a választási kampány, és remélem, a megnyugodott kedélyekkel minden megy tovább az eddigi, akár országosan is mintaként állítható bicskei tisztelettel és mértéktartással. Mert a bicskeiek tisztelik egymást, nem kérnek a szándékolt és alaptalan hangulatkeltésből. A mi dolgunk Bicskéért tenni és cselekedni minden nap. Eddig is és ezután is minden bicskei ember polgármestere voltam és vagyok. Nyugalmat és békességet kívánok szeretett városunknak. Talán nem csak én gondolom úgy, hogy az összes kampányban arra törekedtem, hogy a politikai versengés alatt béke legyen, ne pedig sárdobálás. Hiszem, hogy a bicskei polgárok intelligensek, és a politikai, közéleti győzelmet – akár csak a vereséget – emelt fővel, a másik bántása nélkül tudják elviselni. Ennek méltó megmutatására ad alkalmat legközelebbi közös ünnepünk, az immáron **43. Bicskei Napok** nagyszerű programsorozata. Az idei végképp különlegesnek ígérkezik, hogy várossá nyilvánításunk 40. évfordulóját ünnepeljük egész esztendőben. A programok ismét sokszínűek, városunk minden polgárát igyekeznek megszólítani. Nagyon várom, hogy közösen ünnepeljünk. Remélem, mindenki, aki tud, eljön. Én ott leszek!

Bálint Istvánné
polgármester

Ajánló

Lehet ezt mosollyal is

Különleges hangulatban telt, mintegy 100 érdeklődővel a „**Vidámabb idő-sződés**” című konferencia. A beszédes elnevezésű tartalmas rendezvény hatalmas sikerrel zárult ... [részletek a 7. oldalon](#)

A seregtől a medencepartig

Harminc év katonai szolgálat után új pályát talált magának, és ma már generációkat tanít úszni **Vakán Gyula**. Neve összeforrt a bicskei tanuszodával: gyerekek százai tanultak meg nála vízbiztosan mozogni, közülük többen diákolimpiai sikerekig jutottak ... [részletek a 18-19. oldalon](#)

Időutazás a bicskei óvodákban

A **Szülőföldünk Helytörténeti Klubban Iványi Ferencné** nyugalmazott óvodavezető végig vezette a közönséget a bicskei óvodák több mint egy évszázados történetén ... [részletek a 14. oldalon](#)

Ifjú bicskei képzőművészek kiállítása

Pitypang címmel nyílt művészeti kiállítás a Petőfi Művelődési Központban, ahol **Szabó Flóra Kata** és **Ivancs Emma Csenge** alkotásait láthatja a közönség. A megnyitót követően a két ifjú bicskei alkotó vallott a kiállításról, inspirációikról és jövőbeli terveikről ... [kultúra a 10. oldalon](#)

Negyvenhárom év a bicskei egészségügyben

Hiába „kellett” pár évvel ezelőtt nyugdíjba vonulnia, Dr. Kauda Béla közel a nyolcvanhoz is aktív, naprakész orvos. Beszélgetésünkéből kiderül, hogy városunk díszpolgára valójában a mai napig elérhető, hiszen volt betegei most is megtalálják, ő pedig szívesen segít a legjobb tudása szerint.

– Egyszer azt nyilatkozta, hogy csak egy terve volt életében, hogy orvos lesz. Mikor döntött úgy, hogy ezt a pályát választja?

– Már egészen kiskoromban eldöntöttem. A gimnáziumot is úgy választottam, hogy fizikából és biológiából erős legyen, mert ezek kellettek az orvosi egyetemre. Kitűnőre érettségiztem, majd felvettek a Semmelweis egyetemre, ahol summa cum laude végeztem, a végzésig Tudományos Diákköri tag is voltam. Diploma után Esztergomban dolgoztam a kórházban, majd 1975. május elsején kerültem Bicskére.

– Szakmailag milyen körülmények fogadták itt?

– Más volt, mint a kórházban. Eleve sokkal nehezebb dolga van az embernek, ha egyedül dolgozik, mintha csapatban. De az 1970-es években azért meglehetősen mostohák voltak itt a szakmai körülmények, a háttér, a diagnosztikus lehetőségek. Nemcsak háziiorvosként dolgoztunk, hanem mi csináltuk az ügyeletet is. Ebből a szempontból hozzánk tartozott Mátyás és külterületei, Csabdi, Óbarok, Nagyegyháza, és hétvégeken Szár és Újbarok is. Akkoriban a ledolgozott hétköznapiak után – melybe egy éjszakai ügyelet is értendő – megcsináltam egy 48 órás hétvégi ügyeletet, majd hétfőtől folytatódott a hétköznapi munkavégzés. Ez azt jelenti, hogy ilyenkor közel 60 órát kellett egyhuzamban ledolgozni. De emlékszem olyanra is, hogy az ügyeletben nem volt éjszakai nővér, ami azt jelentette, hogy ha éjszaka ki kellett mennem valakihez, akkor bizony az ügyeleten nem volt senki. Abban az időszakban négy praxis volt, ami meglehetősen nehéz volt, pláne akkor, mikor valamelyik háziiorvos szabadságon volt vagy megbetegedett. Szerencsére ma már nyolc praxis működik.

– Miért döntött a település mellett?

– Egy kolléga és Bicske akkori vezetője csábítottak ide. Kétszer is eljöttek hozzám a kórházba, hogy meggyőzze-

nek. Az egyik nagy csábítóerő az volt, hogy kaptam Bicskén szolgálati lakást. Esztergomba is azért mentem, mert megígérték, hogy ilyen eredményű diplomával lakást is kapok, ám végül csak egy szoba jutott volna a kórház folyosóján.

– Feleségét itt ismerte meg?

– Nem. Őt már korábban ismertem, de együtt jöttünk ide és gyermekeink már ideszülettek. Örültem, hogy idejöhettek, mert Bicskének nagy előnye, hogy közel van a fővároshoz, így elérhető volt számunkra a kultúra, a képzőművészet, a színház.

– Hogyan alakult később a városban az egészségügy helyzete?

– Nagy előrelépés volt, amikor Balogh Gyula főorvos olyan szakrendelésekkel népesítette be a rendelőintézetet, amelyek abszolút hiányoztak. Ez sokat jelentett az itteni és környéki lakosoknak egyaránt. Nem is beszélve az egynapos sebészetről, ahova nemcsak helyben, Bicskéről, de még Pest vármegyéből is járnak betegek, mivel kiváló szakorvosok dolgoznak az intézményben.

– Ha jól tudom, a folyamatos önképzés híve.

Miben nyilvánul ez meg Önnél?

– Nem lehet leállni a tanulással. Akkora az információö-zön, olyan változások mennek végbe az egészségügyben akár pár hónap alatt is, hogy lemarad az, aki nem képezi magát folyamatosan. A mai napig járatom a szaklapokat, szakkönyveket vásárolok, ha megkeresnek, igyekszem a legfrissebb tudásom szerint segíteni az embereket. De nem csak magamat képezem. Éveken keresztül, havi egy-két alkalommal „orvosklubot” szerveztem Bicskén, orvoskollégáknak és érdeklődő szakdolgozóknak. A szakma kiválóságait hívtam meg előadónak, akik remek előadásokat tartottak számos egészségügyi témában.

– Nagyon sokat tanult. Folyamatosan képezi magát.

Nem bánta meg, hogy háziiorvosként dolgozott?

– Nem. Kielégíti az embert az, hogy itt is tud segíteni. Amikor kórházban gyógyítottam, akkor például egy szívleál-lásnál csapatban dolgoztunk. Háziiorvosként legtöbbször illet egyedül kell megkezdeni, ami borzasztóan nehéz, de ha sikerül, akkor az ember egy-két napig a föld felett jár. Sok minden érdekelt, sok mindent tanultam, igyekeztem a legmodernebb ismeretek alapján ellátni a betegeimet.

– Egy ideje már nem praktizál.

– 2018-ban – 71 évesen – mentem nyugdíjba. Tudtam volna még dolgozni, de kijött rajtam egy légúti betegség, ami miatt „önvédelem”-ből felhagytam a praktizálással. Az egyetemmel együtt 52 évet töltöttem az egészségügyben, ebből 43-at Bicskén. Nyugdíjas életem első 3 hónapja elfogadható volt (tervezetten, szándékosan nem Bicskén töltöttem), de utána nehéz volt, hiányoztak a betegeim és a megszokott állandó készségi állapot.

– Gondolom, aki negyven évet háziiorvosként tölt el, azt nyugdíjasként is megtalálják.

– Vásárláskor a feleségem már régen készen van a „feladattal”, de én még mindig „vizitelek”. Úton, útfélen elcsípnek, telefonon hívnak, Messengeren üzennek.

– Az is előfordult már, hogy olyan emberrel találkozik az utcán, akinek korábban megmentette az életét?

– Volt egy konkrét példa. Az utcánkban a lányánál vendégeskedett egy hölgy, amikor rosszul lett. Eszméletlen volt, én pedig elkezdtem az újraélesztését. Nagyon sokáig tartott, de végül megmentettük az életét. A hölgy ezek után a lányához költözött és engem választott háziiorvosának. Még 7-8 évig én kezeltem.

– Hasonló érzés lehet, mikor az ember több generáción keresztül gyógyít egy családnál.

– Volt már négy generációra is példa. De gyerekeket is kellett gyógyítanom, mert mikor idekerültem, akkor még nem volt külön gyermekháziiorvosi szolgálat. Jól jött, hogy gyermekgyógyászatban is hosszabb időt töltöttem gyakorlaton.

– A város annyira megbecsülte önt, hogy a díszpolgári címet is megkapta.

– Ez egy nagyon érdekes történet. Mindenki titkolta előlem, hogy én fogom megkapni az elismerést. És tényleg nem is sejtettem, noha voltak ráutaló jelek. A gyakori kézmosás miatt sohasem hordok gyűrűt, de a feleségem erősködött, hogy próbáljam fel a karikagyűrűmet és mikor kiderült, hogy már nem megy rá a gyűrűsujjamra, mindenféle kulcskarikákkal próbálta megmérni az ujjamat. Persze kiderült, hogy azért kellett, mert a kitüntetéshez gyűrű is járt. A díszpolgári cím odaítélése augusztus 20-án, a nemzeti ünnepen volt. Nagyon meleg volt azokban a napokban, de a feleségem „valamiért” el akart menni az ünnepségre, pedig nekem nem sok kedvem volt, de addig üzött, amíg beadtam a derekamat. Leültem, meghallgattam a beszédet, voltak más kitüntetések is, de a díszpolgári címnél az én nevemet mondták be. Hatalmas meglepetés volt, álmomban sem gondoltam volna. Családom tudott róla, a lányom – aki Karintiában él – hazajött emiatt családjával és úgy elbújtak a rendezvény alatt, hogy nem is találkoztunk. A mai napig megható emlék és öröm, hogy a város is megbecsülte tevékenységemet.

Dr. Bögi Viktória lett Fejér 03 új országgyűlési képviselője

Április 12-én országgyűlési választást tartottak Magyarországon, amelynek eredményeképpen a polgárok új országgyűlési képviselőt választottak a Bicske központú Fejér 03-as választókerületben.

Ebben a választókerületben rendkívül magas volt részvétel, hiszen a névjegyzékben szereplő 69 239 választópolgár közül 58033 megjelent, ami 83,82%-os részvételt jelent. A voksoláson **dr. Bögi Viktória** (Tisza) végzett az első, míg az eddigi országgyűlési képviselő **Tessely Zoltán** (Fidesz-KDNP) a második helyen.

Az egyéni országgyűlési képviselői megbízólevél átvételére április 24-én került sor Bicskén, a Városházán. **Tóth Balázs Károly**, a választási bizottság elnöke röviden értékelte a választást, amelyben kiemelte, hogy a részvétel minden várakozást felülmúlt, és ez megerősít bennünket abban, hogy hazánkban működik a demokrácia. Ezt követően átadta a megbízólevelet Bögi Viktóriának, akit **Bálint Istvánné** polgármester is köszöntött.

Az ünnepélyes alkalmat követően Bicske új országgyűlési képviselője arról beszélt, hogy a május 9-ei parlamenti eskütételig nincs hivatalos programja, egyedül a Fejér Vármegyei Szent György Kórházban rendezett **Szent György Napon** vett részt. Jelezte, hogy az Országgyűlés megalakulását

követően az első tervei között szerepel a választókerület 29 településvezetőjével való személyes találkozás, amelyet első alkalommal nem külön-külön, hanem egyszerre szeretne megvalósítani, hogy elkezdhessék a közös munkát. – Nagyon bizakodó vagyok, a Tisza értékeit fogom tovább vinni, melyek az én értékeim is. Tehát ha van tisztesség, becsület és tisztelet, akkor azt gondolom, hogy nagyon gördülékeny lesz az együttműködés – zárta szavait Bögi Viktória.

Bicskén is cél a vidámabb idősödés

Különleges hangulat töltötte meg a Petőfi Művelődési Központot: a Bicskei Egyesített Családsegítő és Gondozási Központ – Kapcsolat Központ „Vidámabb idősödés” címmel szervezett konferenciát, amelyre közel száz érdeklődő regisztrált. A rendezvény címe több, mint beszédes, hiszen az idősödést sokan nem feltétlenül a vidámsággal társítják.

A szervezők éppen ezt a szemléletet kívánták árnyalni, hiszen tudatossággal és nyitottsággal az idősödés nemcsak elfogadható, hanem örömteli életszakasszá is válhat. A program a „Gondolatok 50 év felett” előadássorozat záróállomása volt, amely az elmúlt időszakban rendszeresen kínált tartalmas, közösségépítő alkalmakat a 70 év felettiek számára. A rendezvényt **Bálint Istvánné** polgármester nyitotta meg, aki beszédében kiemelte: az ilyen alkalmak minden esetben értéket teremtenek a város közösségi életében. Mint fogalmazott, az önkormányzat kötelessége, hogy támogassa azokat a kezdeményezéseket, amelyek erősítik az összetartozást és lehetőséget adnak a feltöltődésre. Hangsúlyozta azt is, hogy a programok sikerét leginkább a résztvevők száma és lelkesedése mutatja – ezúttal pedig mindkettőből bőven jutott.

A konferencia felépítése eltért a korábbi alkalmaktól: három tematikus blokkban, összesen hat előadó osztotta meg gondolatait a hallgatósággal. A szakmai előadások mellett különleges színt vittek a programba az úgynevezett inspirációs történetek, amelyek személyes tapasztalatokon keresztül mutatták meg, miként lehet aktívan, derűsen megélni az időskort.

A résztvevők elsőként Szabó Ágnes szociálgerontológus „Fogózkodók a játékosabb hétköznaphoz” című előadását hallgathatták meg, amely gyakorlati ötleteket adott a mindennapok színesebbé tételéhez. Ezt követte **Csornai Teodóra** gyógypedagógus és logopédus „Kortalan játék” című prezentációja, amely a játék fontosságát hangsúlyozta életkortól függetlenül. A személyes hangvételű inspirációs történetet **Száki Anikó** osztotta meg a közönséggel, míg az egészséges életmód kérdéseit **dr. Kancsár Anita** dietetikus járta körül „Tegyél az egészségedért – Ételed az életed” című előadásában. A konferencián résztvevők egyöntetű véleménye az volt, hogy nem csak másféle szemléletet és tudást kaptak, hanem

közösségi élményt is, hiszen beszélgethettek, tapasztalatot cserélhettek, és megerősítést kaphattak abban, hogy az idősödés nem feltétlenül a lemondás időszaka, hanem ugyanolyan lehetőségekkel teli életszakasz, mint a fiatalok. Bár a rendezvényt a konferenciával lezárult, a résztvevők megnyugtató hírt kaptak: ősszel folytatódik a kezdeményezés, a tavaszi időszakot pedig egy közös kirándulás zárja majd.

Debreceni Pálma: A dalaimba azt éneklek ki, ami bennem van

A Bicskei TV „Köztünk élő hősök” című műsorának hatvankettedik vendége Debreceni Pálma volt. Szabó Ágnes sorozatában a kárpátaljai születésű hölgy arról mesélt, hogy miként alakult az élete az anyaországban és merre sodorta az élet, amelyben a hite mindig erős kapaszkodót jelent.

– Kárpátaljáról származik. Mióta él hazánkban?

– 1992-ben, 15 évesen kerültem át Magyarországra középiskolába. Bár már több mint három évtizede történt, még mindig nagyon élénken él bennem az az időszak.

– Ez elég nagy lépés volt ilyen fiatalon.

Miként fogadták a szülei?

– Természetesen nagyon féltettek, hiszen nagy döntés másik országba egyedül elengedni egy gyereket. De érezték azt is, hogy ez egy lehetőség lehet számomra és végig támogattak benne. Azt hiszem, ők is bíztak abban, hogy ez az én utam lehet.

– Miért éppen Magyarország?

Mi volt ennek a döntésnek a háttere?

– A református egyház egy kárpátaljai diákokból álló osztályt indított Csengerben, amit meghírdettek. A lelkipásztorunktól tudtam meg, hogy Beregszászban lesz a felvételi, és rögtön éreztem, hogy én ezt szeretném. Már gyerekként is egy nagyon erős vágy volt bennem az „anyaország” iránt – a határ közelében nőttem fel, a falunkból szó szerint láttam Magyarországot. Ez egy nagyon különleges, szinte romantikus érzés volt bennem. Magyar nyelvből kellett felvételizni, fogalmazást írtunk, és volt énekes rész is. Több mint száz jelentkezőből választották ki harmincunkat.

– Milyen volt a középiskolai időszak?

– Óvónői szakközépiskolába jártam és 1996-ban érettségiztem. Nagyon meghatározó és alapvetően nagyon szép időszaka volt életemnek.

– Ezek szerint óvónő szeretett volna lenni?

– Inkább tanítónő. Otthon is készültem a tanítóképzőbe, de végül az élet más irányba vitt.

– Mi történt az érettségi után?

– Több tényező is szerepet játszott abban, hogy végül Magyarországon maradtam. Egyrészt szerettem volna továbbtanulni, másrészt ott volt a nyelvi kérdés is. Kárpátalján magyar iskolába jártam, orosz tanultam, de az ukrán nyelvet nem ismertem igazán, ami komoly

nehézséget jelentett volna a boldogulásban. Így végül itt maradtam és felvételt nyertem jászberényi tanítóképző főiskola szociálpedagógia szakára. A főiskolai éveim is meghatározók voltak: kollégista voltam, távol a családtól, ami nem mindig volt könnyű, de közben nagyon sokat tanultam önállóságról, kitartásról. Jó közösség vett körül, sok szép emléket őrzök abból az időszakból.

– Miért pont ezt választotta?

– Nagyon erősen élt bennem a segítő szándék és mindig is szerettem volna emberekkel foglalkozni, amiről ez a szak szólt. Akkoriban még kevésbé volt ismert ez a terület, de számomra nagyon vonzó volt.

– A diploma után hogyan alakult az élete?

– Bicskére kerültem, részben egy barátság miatt, részben egy közösség hívására. Bekapcsolódtam az akkoriban alakuló baptista gyülekezetbe, és közben munkát találtam a családsegítő szolgálatnál. Ez közel állt ahhoz, amit tanultam és nagyon szerettem is. Bár csak egy évet töltöttem ott, mégis nagyon meghatározó időszak volt. Sok emberrel találkoztam, sok történetet ismertem meg. Sajnos az anyagi helyzet miatt egy év után váltanom kellett, akkoriban nagyon alacsonyak voltak a bérek a szociális szférában. Egy székesfehérvári vállalkozó keresett meg egy irodavezetői állással, és olyan ajánlatot kaptam, amit nem tudtam visszautasítani.

– Mennyire volt nehéz ez a váltás?

– Nagyon. Teljesen más világ volt. A segítő szakmából a versenyszférába kerülni óriási kontraszt. Az elején nagyon nehezen viseltem, volt, hogy sírtam is emiatt. De idővel megtaláltam benne a helyemet, és rájöttem, hogy ott is lehet értéket teremteni.

– A hite ebben az időszakban is jelen volt?

– Igen, végig. Már 13 éves koromban hívő lettem, és bár voltak hullámvölgyek, ez mindig biztos pont maradt az életemben, amihez bármikor vissza tudtam térni. A hit az alap, ami megtart, ami irányt ad, amihez visszaigazodom.

– Az éneklés és a zene miként kapcsolódik ehhez?

– Nagyon szorosan. A dalaimba, az Istendicsőítés közben azt próbálom megfogalmazni, ami bennem van – a hitemet, a gondolataimat, az érzéseimet. Ez egyfajta önkifejezés, de közben szolgálat is.

– Jelenleg a Vajda János Technikumban tanít.

Milyen tantárgyakat oktat a gyerekeknek?

– Ez most a negyedik tanévem itt a Vajdában, és ezalatt többféle tantárgy tanítottam. Ügyvitelt, marketinget és termékismereteket tanítok, a nagy kedvencem pedig a pénzügyi ismeretek. Nem könyvelésre vagy ilyesmire kell gondolni, sokkal inkább az általános pénzügyi műveltségre, amit igyekszem megmutatni a tizedikeseknek. Ez egy nagyon gyakorlatias tantárgy, és fontosnak tartom, hogy a diákok valóban használható tudást kapjanak.

– Hogyan talál hangot ezzel a korosztállyal?

– Azt érzem, hogy a tinédzserekkel találok meg legkönnyebben a hangot. Talán a korábbi gyülekezeti tapasztalataim, talán a saját családi életem miatt, de jól működik ez a kapcsolat.

– Az éneklést is sikerült valahogy bevenni az iskolai életbe?

– Igen, bár nincs külön énekóra. Különböző alkalmakra – például adventi gyertyagyújtásokra vagy szalagavatókra – készülünk a diákokkal. Nem mindig könnyű összehozni, de amikor lelkes diákokkal találkozom, az hatalmas öröm.

– Igaz, hogy saját dalt is írt egy szalagavatóra?

– Igen. Nem találtam olyan dalt, aminek az üzenetével teljesen azonosulni tudtam, ezért leültem a zongorához, és írtam egyet. A diákok annyira megszerették, hogy idézetet választottak belőle a tablójukra. Ez számomra nagyon meghatározó visszajelzés volt.

– Nemrég egy pályázaton is szép eredményt ért el...

– Igen, ez egy friss élmény. Még ősszel hirdetett meg a **Baptista Teológiai Akadémia** egy zeneszerzői pályázatot, amelyre elküldtem az egyik dalomat. Nemrégiben jelezték, hogy a 82 beküldött dal közül harmadik lett az enyém. Ez hatalmas öröm és megerősítés számomra.

– Mit jelent ez a jövőre nézve?

– Talán egy lehetőséget arra, hogy szélesebb körben is megismerjék a dalaimat. Mindig is vágytam arra, hogy olyan dalokat írjak, amelyeket sokan énekelnek.

– Ha egy mondatban kellene megfogalmazni: mi a legnagyobb célja?

– Az az egyik legnagyobb vágyam, hogy Isten a dalaimon keresztül megszólítsa az embereket és ők ezzel maradó értékét kapjanak.

Pitypang – két ifjú bicskei művész fejlődésének képei

Pitypang címmel nyílt április 10-én művészeti kiállítás a Petőfi Művelődési Központban, ahol Szabó Flóra Kata és Ivanics Emma Csenge alkotásait láthatta a közönség. A tárlatot Németh Éva, a Csokonai Vitéz Mihály Általános Iskola pedagógusa nyitotta meg. A megnyitót követően a két ifjú alkotóval beszélgettünk a kiállításról, inspirációikról és jövőbeli terveikről.

A kiállítás címe kapcsán Szabó Flóra Kata lapunknak elmondta, hogy a fejlődést szimbolizáló Pitypang elnevezést eredetileg ő találta ki. S hogy miért? Mert a pitypang élete – amelynek több fázisa van – jól párhuzamba állítható az ő művészi fejlődésükkel is. A kiállításon régebbi és friss alkotások egyaránt helyet kaptak, így a látogatók nyomon követhetik azt az utat, amelyen az alkotók eddig végig haladtak.

A tárlat sokszínűsége már az első pillanatban szembetűnő. Szabó Flóra Kata munkái között vászonképek, szénrajzok és akvarellek is szerepelnek. Mint mondta, hozzá legközelebb az akvarell technika áll, mert festés közben képes igazán ellazulni. Képein gyakran jelennek meg hűvös tónusok és harmonikus színvilágok, amelyek jól tükrözik belső világát. A kiállításon ugyanakkor érdekes, olykor kontrasztos alkotások is láthatók, például olyan művek, amelyekben a valóságot szokatlan, elvont formában jelenítik meg. Ezek az ötletek még évekkor ezelőtt, középiskolás korában születtek, amikor tudatosan törekedett arra, hogy a világot más szemszögből ábrázolja. Azóta azonban visszatért egy realisztikusabb látásmódhoz, és ma már inkább úgy jeleníti meg a környezetét, ahogyan azt látja. – A művészet továbbra is fontos része marad az életemnek, ugyanakkor más pályát is szeretnék kipróbálni. Terveim szerint ápolónőként helyezkedem el, miközben hobbi szinten tovább alkotok, és akár megrendeléseket is vállalom – beszélt a jövőbeni terveiről Szabó Flóra Kata.

Ivanics Emma Csenge az előtérben mutatta be munkáit, amelyek egészen más világot képviselnek. Animációt és mozgóképkultúrát tanult, így alkotásain erőteljesen megjelenik a pop-art és a populáris kultúra hatása. Művei élénk színekkel, harsány megoldásokkal dolgoznak, és gyakran a horror műfaj elemeit is felvonultatják. Ez utóbbi inspiráció részben családi gyökerekből ered: édesanyjával sok ilyen filmet nézett, amelyek később meghatározó hatással voltak rá. A kiállításon látható makettek és animációs munkák is ezt a világot tükrözik.

Az animációs képzés során készült alkotásai közül több is helyet kapott a tárlaton. Ezek között rövid, mozgásgyakorlatként készült animációk is szerepelnek, amelyek közül három különösen közel áll hozzá. Mint mondta, ezek nem egy előre megtervezett koncepció mentén születtek, inkább pillanatnyi benyomások és hangulatok hatására.

– Ugyan az iskolát már befejeztem, de a művészetet nem engedtem el. Nemrég egy illusztrátori pályázaton szerepeltem sikeresen, ennek köszönhetően egy könyv illusztrálásán dolgozhatom majd. Bár a részletekről még nem beszélhetek, annyit elárulhatok, hogy a pályamunka Szent László legendájához kapcsolódik, és a kiállításon is megtekinthető – mondta Ivanics Emma Csenge, aki jelenleg a turizmus területén dolgozik, idegenvezetőként dolgozik a Szemlő-hegyi barlangban, és hosszabb távon is ezen a pályán képzei el a jövőjét, miközben a művészet megmarad számára fontos alkotói tevékenységként.

Az ifjú művészek örömmel állapították meg, hogy közös kiállításuk fogadtatása pozitív volt: mint elmondták, ismerőseik és barátaik kíváncsian érkeztek, és nagy érdeklődéssel tekintették meg a bemutatott munkákat. A kiállítás megnyitójának hangulatát tovább emelte Kulcsár Viktória és Lengyel Ábel Hunor zongorajátéka.

Menyas- szony régiesen ↓	A múlt nyomait kutatja ↓	Csoportot létrehoz ↓	Filmteker- cs, Diána becézve ↓	Beleegyező szó ↓	Májusban virágzó fa fajta (4 betű) ↓	
			Német testvér- városunk ↓			Pucol (zöldséget) ↓
				Kétfülű főzőedény ↓		
Ebédidő ↑						
Francia tábornok ↓						
	Gyep, pázsit ↓	Olasz eredetű színházi műfaj ↓	2 →			↘
Ruhát akasztunk rá →					Magyar- ország röviden →	
Tűz „közepe” →		Parkolást jelez →			(Vadat) kerget →	
Kopasz ↓	Folyóvízi halfajta ↓	Felkiáltás → A fejünket tartja ↓		Állat bőre, prémje ↓	Fél asztal! →	H Étel ízesítő, tartósító ↓
				Utca röviden →	Kilátó, magas... →	
1 →				Kígyó fajta →		
Nem érdekli, rá..... →				Véd az eső ellen →		
Ollós vízi állat →				Női név jel: gyönyörű- ségem →		

Beküldési határidő: 2026. június 5. A megfejtéseket személyesen nyitvatartási időben a Nagy Károly Városi Könyvtárba (2060 Bicske, Kisfaludy u. 29.), vagy ugyanerre a címre postai úton juttathatják el. A borítékra kérjük, írják rá a megfejtő nevét és elérhetőségét. Elektronikus úton a könyvtár olvasószolgálati címére: olvasoszolgalat@nkvk.hu küldhetik el. A helyes megfejtők között 3 darab ajándécsomagot sorsolunk ki. Az előző rejtvény helyes megfejtői közül kisorsolt 3 szerencsés: **Szommer-Tót Petra, Pölöskey Árpád és Katzer Józsefné.** Az ajándécsomagot a könyvtárban vehetik át.

Múlt havi lapszámunkban a keresztrejtvény helyes megfejtése a **Prelúdium zeneiskola** volt. A bicskei zenei élet kiemelkedő intézményéről a következőt érdemes tudni. 1977-ben alakult meg a székesfehérvári zeneiskola bicskei kihelyezett tagozata, amely 1980-ban önállósodott és létrejött az önálló bicskei Zeneiskola Szódy László és felesége kitartó munkájának eredményeképpen. Az intézmény többszöri költözés után 2011 óta a Szent István úton működik a Székesfehérvári Tankerületi Központ fenntartásában.

Jó helyre kerültek az elismerések

Az elmúlt hónapokban az önkormányzat több elismerést is átadott. Díjazták az év kiváló rendőrét és tűzoltóját, illetve a jubiláló lánglovagokról is megemlékeztek.

Az év kiváló rendőre dr. Varga Eszter

Bicske Város Önkormányzat Képviselő-testülete az idei évben a „Kiváló Rendőr” kitüntetést dr. Varga Eszter r. százados asszonynak, a Bicskei Rendőrkapitányság kiemelt főelőadójának adományozza.

Dr. Varga Eszter r. százados asszony 2008. végén kezdett dolgozni a Győri Fővármivalt Rendészeti Csoport állományában. Tényleges hivatásos szolgálatát 2011. január 01-én kezdte meg vám- és pénzügyőrként a Nemzeti Adó és Vámhivatalnál.

Belügyi pályafutását 2020-ban kezdte a Bicskei Rendőrkapitányság állományában járőrvezető beosztásban.

2021-től a Rendőrkapitányság hivatali feladatait is ellátja, illetve szintén ettől az évtől biztonsági vezetői, az adatvédelmi megbízotti, valamint a kockázat- és panaszkezelési tevékenységet is végez.

2023-ban jeles minősítéssel végezte el a Nemzeti Községi Egységek Rendvédelmi szervező továbbképzési szakát.

Dr. Varga Eszter r. százados asszony kiemelkedő precizitással és megbízhatósággal látja el a feladatait. Széleskörű jogszabályismeretével és jogalkalmazási képességével garanciát jelent a hivatali területen jelentkező munkafeladatok hibamentes ellátásához. Az adatvédelmi, titokvédelmi, panaszkezelési, biztonsági vezetői feladatok ellátása mellett a fegyelmi és kártérítési ügyek kezelését is magas színvonalon végzi. Munkabírása, terhelhetősége példaértékű. A hivatali szakterületen folyamatosan frissített ismereteit kamatoztatva, segíti a Bicskei Rendőrkapitányság szervezeti elemeinél folyó adminisztrációs munkát, illetve ellenőrzi is azt. A kapitányságra érkező és több szervezeti elemet is érintő ügyek alapos koordinálásával jelentős segítséget nyújt a szervezeti egység vezetője számára.

Az év kiváló tűzoltója Abel Péter

Ábel Péter több mint két évtizede példamutató elhivatottsággal, szakmai alázattal és kiemelkedő felelősségtudattal szolgálja közösségét és a tűzoltóság kötelékét.

Ábel Péter 2002-ben csatlakozott a tűzoltósághoz, kezdetben két éven keresztül polgári szolgálatot teljesített, majd főállású tűzoltóként folytatta hivatását. Azóta is aktív, megbízható és meghatározó tagja az állománynak. Pályafutása során folyamatosan bizonyította szakmai rátermettségét, terhelhetőségét és elkötelezettségét.

2012 és 2020 között a Bicskei Önkormányzati Tűzoltóság parancsnokaként irányította a szervezet munkáját. Vezetőként nemcsak a szakmai feladatok magas szintű ellátására törekedett, hanem kiemelt figyelmet fordított az állomány szakmai fejlődésére, az együttműködés erősítésére és a közösségi szemlélet kialakítására is. Irányítása alatt a szervezet stabilan, fegyelmezetten és eredményesen működött.

Jelenleg szolgálatparancsnokként és gépjárművezetőként teljesít szolgálatot, ahol tapasztalata, gyors döntéshozatali képessége, karakánsága és higgadsága kiemelten fontos szerepet játszik a beavatkozások során. Szakmai tudása, helyismerete és felelősségteljes hozzáállása egyértelműen jelentős mértékben hozzájárul a kóresetek sikeres és biztonságos felszámolásához.

További díjazottak

Cserkúti Viktor – díszoklevél;

Czirkelbach István – érdemkereszt, bronz fokozat;

Tankó Róbert – érdemkereszt, bronz fokozat;

Gál István – érdemkereszt, arany fokozat;

Czirkelbach Istvánné – Szent Flórián emlékérem

Szolgálati érmek: Czirkelbach István 25 év; Gál István 30 év;

Györök Ferenc 30 év; ifj. Apró Attila 10 év; Iványi Ádám 10 év;

Kun Zoltán 10 év; Nágl Norbert 30 év; Szűcs Zoltán 20 év;

Tankó Róbert 25 év; Vinkler Patrik 10 év; Zádori Péter 25 év

Fürge és erős tűzoltóautó szolgálja Bicske biztonságát

Ünnepélyes keretek között adták át március végén azt az új tűzoltó gépjárművet, amely a Versenyképes Járások Program támogatásával érkezett a Bicskei Önkormányzati Tűzoltósághoz. A beruházás nemcsak a város, hanem a teljes térség biztonságát is jelentősen növeli.

A **Versenyképes Járások Program** célja, hogy a települések együttműködésére építve olyan fejlesztések valósuljanak meg, amelyek a lakosság mindennapjait teszik könnyebbé és biztonságosabbá. Ennek jegyében sikerült 35 millió forintos támogatásból beszerezni az új gépjárműfecskendőt, amely egy közel két évtizede szolgáló járművet vált. Utóbbi ma már Tusnádfürdőn teljesít szolgálatot.

Bálint Istvánné polgármester arról beszélt, hogy ennek a cserének a szükségessége már régóta napirenden volt, ám csak most érkezett el a mindenki számára megfelelő lehetőség. A célok és a lehetőségek szerencsés találkozása kellett ahhoz, hogy a város sikeresen pályázhasson a programban. Kiemelte azt is, hogy a fejlesztések nem önmagukért valók: a jól képzett, fiatal tűzoltóállomány számára biztosítanak olyan korszerű eszközöket, amelyekkel még hatékonyabban végezhetik munkájukat. Ennek része, hogy az elmúlt években tudatos eszközfejlesztés zajlott a bicskei tűzoltóságon, és a mostani beruházás ennek egy fontos állomása. A tűzoltóság feladatköre jóval túlmutat a városhatáron. A bicskei lánglovagok 13 településen mintegy 37 500 ember biztonságáért felelnek, és évente közel 400 riasztásnál avatkoznak be.

Zádori Péter megbízott parancsnok meglátása szerint az új gépjármű nemcsak a kikerkezési időt csökkenti, hanem az eszközpark átlagéletkorát is jelentősen javítja. A korszerű technika gyorsabb, megbízhatóbb és biztonságosabb beavatkozást tesz lehetővé, legyen szó tüzesetekről vagy műszaki mentésekről.

A bicskei tűzoltók munkája ráadásul regionális jelentőségű: rendszeresen részt vesznek más megyékben zajló mentésekben, valamint az M1-es autópálya érintett szakaszain is beavatkoznak. A gyorsforgalmi úton történt balesetek gyakran igényelnek azonnali és összehangolt reagálást, ahol minden perc számít – ebben jelent komoly előrelépést az új jármű, amely 240 lóerős teljesítményével egyszerre erős és mozgékony. Kompakt kialakítása pedig lehetővé teszi, hogy nehezen megközelíthető helyszínekre is eljusson, miközben akár kilenc tűzoltót is szállíthat. Ez jelentős előrelépés a korábbi hat főhöz képest, így szerencsére mostantól nagyobb létszámú egység érkezik egyszerre a helyszínre. Ezáltal gyorsabb és hatékonyabb lehet a mentés..

Időutazás az óvodák világába

Különleges időutazásra invitálta a helytörténet iránt érdeklődőket a Szülőföldünk Helytörténeti Klub április 24-ei estje. A reflektorfény ezúttal Iványi Ferencné nyugalmazott óvodavezetőre irányult, aki nem kisebb feladatra vállalkozott, mint hogy végigvezesse a közönséget a bicskei óvodák több mint egy évszázados történetén.

Az előadó már az első percekben világossá tette, hogy nem egy száraz előadásról lesz szó. „Egy más dimenzióba helyezzük magunkat” – és a hallgatóság valóban egyhamar az 1800-as években találta magát, hiszen akkortájt kezdődött a bicskei óvodák története. Kiderült, mikor és milyen körülmények között jöttek létre az első intézmények Bicskén, hány csoporttal működtek, és hogyan követték le a település folyamatos növekedését.

A történet természetesen nemcsak az intézményekről szólt, hanem az emberekről is. Az előadó saját emlékei révén a közelmúlt is megelevenedett: bicskeiként a '60-as évektől egészen nyugdíjba vonulásáig – közel négy évtizeden át – kísérhette figyelemmel az óvodai élet alakulását. Így a történelmi visszatekintést személyes élmények tették még hitelesebbé és átélhetőbbé.

– A történet még korántsem teljes. Számos korszak vár még feltárára, hiszen a múlt sokszor padlások mélyén vagy régi épületek rejtett zugaiban bújkál meg. A jövő tervei között szerepel, hogy nyugdíjas kollégákkal közösen kutatva újabb részleteket tárjunk fel, és még teljesebb képet rajzoljunk Bicske óvodáinak történetéről – mondta **Iványi Ferencné**.

Az előadás mellett régi fényképek, dokumentumok és tárgyi emlékek formájában elevenedett meg a múlt, a résztvevők egy-egy ismerős arc vagy régi emlék előtt hosszú percekig időztek és idéztek fel történeteket.

Az óvodát a község építtette 1925-ben. Helyén szennyvízzel telt gödör állt, ezt feltöltötték törmelékkel és Molnár segéd tanfelügyelő elgondolása alapján két foglalkoztató termes óvodát építettek. 1926 elején az óvoda beindult. Molnár Margit, a segéd tanfelügyelő lánya, vált az óvoda első vezetőjévé. Először igen kis létszámmal indult, de Molnár Margit óvónő kedves modora vonzotta a gyermekeket és csakhamar a létszám 100, sőt száz lé emelkedett. A gyermekeket – mivel csupán egy óvónő volt – egy terembe szűllőlték, pe a terem befogadóképessége mindössze 25 fő. Az épület tervezésének és kivitelezésének igen hiányosságai az volt, hogy bár az épület

„A határokat feszegetik” – három bicskei futó mesélt az Ultrabalaton élményeiről

Más háttérből érkeztek, más munkát végeznek, és a futáshoz is egészen eltérő út vezette el őket, egyvalami azonban közös bennük: mindhárman teljesítették az idei Ultrabalaton embert próbáló szakaszait. **Németh Norbert** logisztikai cégnél keresi a kenyerét, **Gyuricza Zsuzsanna** iskolaigazgatóként, **Piros Patrik** pedig informatikusként és kempedzőként állt rajthoz. Hogyan került az életükbe a futás, és mivel foglalkoznak a hétköznapokban?

– **Hogyan készültek az idei Ultrabalatonra?**

Németh Norbert: – Tavaly húsz kilométert vállaltam, idén már harmincat futottam két szakaszban. Tudatosan készítettem rá, mert szerettem volna nemcsak hosszabb távot teljesíteni, hanem jobb tempót is futni. Sikerült ötperces kilométerátlagot hozni, ami számomra komoly előrelépés. A célom mindig az, hogy egy kicsit jobb legyek, mint előző évben. Az Ultrabalaton számomra elsősorban arról szól, hogy feszegetem a saját határait.

Gyuricza Zsuzsanna: – Az elmúlt évben többet edzettem, mert tudtuk, hogy idén kisebb csapattal indulunk. Tavaly hatan futottuk körbe a Balatont, most csak öten vágunk neki, így jóval több kilométer jutott mindenkire. Én végül közel 53 kilométert teljesítettem. Mivel sokszor késő estig dolgozom, megszoktam az éjszakai edzéseket is, így a hajnali futás sem okozott problémát.

Piros Patrik: – Az én felkészülésem most nem volt túl ideális. Építkezés és rengeteg munka mellett teljesen háttérbe szorult a futás. December óta szinte egy kilométert nem futottam, annyit készítettem, hogy a verseny hetének hétfőjén átfutottam Alcsútról Bicskére edzésre egy 9 kilométert. Eny-

nyi edzéssel mentem neki a vállalt 35 kilométeremnek. Ami ehhez képest szerintem jól sikerült, de jövőre már szeretnék sokkal tudatosabban készülni, mert a célom egy 60 kilométeres szakasz teljesítése egyben.

– **Milyen élmény volt az idei Ultrabalatonra?**

Németh Norbert: – Futottam nappal és éjszaka is, ami teljesen más élmény. Napközben a hirtelen jött meleg volt megterhelő, éjszaka pedig a fáradtság. Az egész versenynek van egy különleges hangulata: autóban pihenés, gyors regeneráció, szervezés, váltópontok. Ez nem csak futás, hanem igazi csapatmunka.

Gyuricza Zsuzsanna: – Nekünk ez már szinte egy mini nyaralás is. Már csütörtökön lementünk a Balatonhoz, együtt főztünk, beszélgettünk, készültünk a versenyre. Futottam délelőtt, este és hajnalban is. Én szeretem a meleget, így az időjárás nem viselt meg különösebben, de tudom, hogy sok futónak nehéz volt. A legrosszabb az volt, hogy egyik csapattársunk sérülés miatt kiesett a verseny előtt, pedig rengeteget készült rá. De **Csákány Éva** így is ott volt velünk segítőként, és **Weisz László** helyettesítette őt, emellett **Joó-Czicker Zsuzsanna**, **Ferenczik Tünde**, **Kovács András** és jómagam alkottuk a csapatot.

Piros Patrik: – Mi inkább közösségi élményként tekintünk az Ultrabalatonra. Tizenhárom fős csapattal futottunk, mert nálunk nem mindenki hosszútávfutó, így kényelmesebb elosztani a kilométereket. Nálunk is volt kieső, és az utolsó pillanatban két szintén bicskei kempós társam, **Obolér Petra** és **Rácz Richárd** ugrott be. Szerencsére az időjárás most kegyes volt hozzánk, az esőt megúsztuk, bár a szél azért megdolgoztatott minket.

„Bicskéért és a közbiztonságért”

Egy hónapon belül két helyről is hatalmas elismerés érte a Bicske Kertvárosi Polgárőrség munkáját. Az Országos Polgárőr Szövetség (OPSZ) elnöksége és a Fejér Vármegyei Polgárőr Szövetség is díjazta a polgárőröket.

Az OPSZ a polgárőr mozgalomban végzett kiemelkedő tevékenységük elismeréseként több kategóriában is jutalmazta a csapatot. A **Bicske Kertvárosi Polgárőrség Bűnmegelőzési és Vagyonvédelmi Egyesület** megkapta az **Év Polgárőr Egyesülete** kitüntető díját, emellett **Temesvári Viktória** elnyerte a **Polgárőr Érdemkereszt** bronz fokozatát. **Pató Ferenc** elnök kimagasló munkájáért **Szent László-díj**-ban részesült. Ez a polgárőrség legrangosabb kitüntetései közé tartozik, amelyet oklevéllel együtt vehetnek át a kimagasló teljesítményt nyújtó önkéntesek. A Fejér Vármegyei Polgárőr Szövetség is díjazta a bicskeieket, **Horesta Richárd** az „**Az Év Polgárőre**” kitüntetést kapta meg a polgárőrségben végzett kiemelkedő bűnmegelőzési és vagyonvédelmi tevékenységéért, **Temesvári Viktóriát** kinevezték a vármegye egyik ifjúsági referensének. Pató Ferenc pedig a **Szent László bronz elismerő érmet** érdemelte ki áldozatos szolgálata köszönetül.

Nem pénzért dolgoznak

Pató Ferenc, a polgárőrség vezetője lapunknak elmesélte, hogy az egyesület 1992-ben alakult, ő maga 2005-ben vette át a vezetését, vagyis már több mint 20 éve irányítja a csapatot a bicskeiek legnagyobb meglepődésére. Pedig nincs egyszerű dolguk. 34-en vannak, de a tagok nagy része az idősebb korosztályból kerül ki. Van 70, sőt 80 év feletti taguk is, az utánpótlás pedig nehezen jön. „A fiatalok egyből azt kérdezik, mennyit fizetünk” – panaszkodik az elnök, nehezen fogják fel a mai világban, hogy van, aki nem pénzért tesz a közért. Sőt, még az egyesület tagjai fizetnek azért, hogy dolgozhassanak, hiszen mint minden rendes egyesületnél, itt is van tagdíj, igaz, hogy szinte csak jelképes, de aki vigyázni akar **Bicske, Csabdi és Vasztélypuszta** biztonságára, annak a zsebébe kell nyúlania. Persze ez nem azt jelenti, hogy ne kapnának támogatást, hiszen az **Országos Polgárőr Szövetség** és **Bicske Város Önkormányzata** is segíti őket, de ezek a pénzek működési költségre mennek el, üzemanyagra, a járművek karbantartására. De ha nem pénzért csinálják, akkor miért? – kérdezzük. Az elnök úr röviden válaszol: „**Bicskéért és a közbiztonságért**”.

Idősödik az átlagéletkor, pedig munka lenne elég. Az **Év Polgárőr Egyesülete díjat** is amiatt kapták meg, mert nagyon sok munkaóra áll mögöttük. Ifjú polgárőrük, **Horesta Richárd** 2025-ben például 897 órát töltött rendőrök mellett és ezenkívül a szerv képviselői nélkül is járőrözött. Ha a rendőrök kéri őket, akkor közösen járőröznek, ám ha nem kéri a segítségüket, akkor tőlük külön járják a terepet. A rendőrök amúgy egyenrangú partnerként tekintenek rájuk – nincs rivalizálás, nincs alá-fölé rendeltség, hiszen közös a céljuk.

Pató Ferenc 2001-ig a rendőrség kötelékében dolgozott, telefonszáma harminc éve nem változott, így van, hogy előbb hívják őt, mint a rendőrséget, hiszen őt személyesen ismerik, bíznak benne és tudják, hogy számíthatnak a segítségére. Pedig a polgárőröknek még intézkedési joguk sincs. Ha valami jogelleneset tapasztalnak, akkor csak feltarthatják az elkövetőt, de nem intézkedhetnek vele szemben. Annnyival érnek többet egy átlagpolgárnál, hogy közfeladatot ellátó személynek számítanak, így az ellenük elkövetett bűncselekmények szigorúbban esnek a latba. A járőrözésen kívül rendezvényeken segítenek, versenyeket biztosítanak, felvonulásokat támogatnak, de nagyobb rendezvények esetében más települések polgárőreit is kiségtik.

Fiatal hölgy is példát mutat

Egyik legfiatalabb taguk, **Temesvári Viktória** már tizennégy éves korában csatlakozott a szervezethez; eleinte még csak ismerkedett a tagokkal és a polgárőrség felépítésével, de idővel tudatosult benne, hogy a közbiz-

ság közös ügy, és ez egy olyan érték, amelyért érdemes aktívan tenni és dolgozni.

Sem fiatalból, sem hölgyből nincs túl sok a polgárőri állományban. Ám aktívan dolgoznak azon, hogy vonzóbbá tegyék ezt a hivatást a fiatalabb korosztály számára is. Az, hogy Viktóriát ifjúsági referensnek nevezték ki, segítheti ebbéli törekvéseit.

Ami számára a legfontosabb, az a közösség ereje. A csapat sokféle emberből áll, de ez a sokszínűség teszi rendkívül izgalmassá a közösséget. „Igazi, összetartó csapatot alkotunk, ahol a tagok bármilyen helyzetben számíthatnak egymásra. A polgárőrség alapvetően egy önkéntes alapú civil szervezet, és én a jövőben is – ahogy az életem és a lehetőségeim engedik – minden eszközzel szeretném támogatni a mozgalmat és részt venni a munkájában” – fejtette ki lapunknak. Viktóriának ez már a harmadik kitüntetése, amire rendkívül büszke. „Úgy gondolom, aki kellő energiát, lelkiismeretes munkát és alázatot tesz ebbe a tevékenységbe, azt a szervezet a lehetőségeihez mérten méltó módon elismeri” – zárta gondolatait a díjjal kapcsolatban.

Ifjúsági referensként a fő feladata a toborzás és a fiatalok mentorálása lesz. Szeretne izgalmas programokat szervezni és segíteni őket az útitújukon. A távlati célja, hogy ebben a vármegyében az ifjú polgárőröket a Bicskei Polgárőrséghez hasonló erős és összetartó közösséggé kovácsolja össze. Arra kérdésünkre, hogy meddig szeretné ezt csinálni, Viktória így válaszolt: „Ezen a kérdésen még nem is gondolkoztam, hiszen eszem ágában sincs abbahagyni. Nem egy konkrét dátumig tervezek, hanem addig, amíg szívvel-lélekkel tudom végezni a feladatomat”.

Csak teljes odaadással lehet

És valóban. Ezt a feladatot tényleg csak szívvel-lélekkel érdemes csinálni és igazából csakis úgy lehet. Hogy az éjszakáit, hétvégéit ne csak pihenéssel, szórakozással töltsse valaki, hanem azzal, hogy vigyázza a bicskeiek nyugalmát, mindezt úgy, hogy semmilyen elismerést nem vár el, csak a legelhivatottabbak tudják megtenni. És a bicskei polgárőrök ilyenek. És ezt országos szinten is elismerik.

Bicske város minden polgára igazán büszke lehet polgárőreire, akik azért járják a várost, hogy semmi rendkívüli esemény ne zavarja a kisváros lakóinak nyugalmát. Pató Ferenc és csapata valóban minden elismerést megérdemel.

„A medencében minden a helyére kerül” – Vakán Gyula, aki katonából lett úszásoktató Bicskén

Harminc év katonai szolgálat után új pályát talált magának, és ma már generációkat tanít úszni. Vakán Gyula okleveles úszásoktató neve összeforrt a bicskei tanuszodával: gyerekek százai tanultak meg nála vízbiztosan mozogni, közülük többen diákolimpiai sikerekig jutottak.

– Honnan jött az úszás az életébe?

– Harminc évig hivatásos katona voltam, szolgáltam Felcsúton az üzemanyagraktárban, majd a Honvédelmi Minisztériumban is. 2007-ben, 46 évesen vonultam nyugállományba, amit nagyon nehezen éltem meg. Mindig sportos ember voltam, atlétikában és mezei futásban többszörös hadsereg bajnok, így egyértelmű volt, hogy a sport irányában keresek új utat. A Testnevelési Egyetem úszásoktatói képzésére jelentkeztem, majd a gyakorlati tudást igazán Balásy Pétertől tanultam meg Kispesztén. Fél év közös munkát követően már önállóan oktattam kezdőket és haladókat is. Azóta is folyamatosan képezem magam, és ma már biztosan érzem: ezt kellett volna egész életemben csinálnom.

– Mikor indult Bicskén az oktatás?

– A bicskei uszoda története még az 1990-es évekig nyúlik vissza, amikor már a helyi iskolaigazgatók részéről megmutatkozott rá az igény. Végül 2009-ben adták át a tanuszodát, és a kezdetektől van szerencsém részt venni az életében. Délelőttönként az óvodásokkal és iskolásokkal dolgozunk, az elmúlt 17 évben pedig egy 25–30 kilométeres körzet szinte minden intézményéből voltak tanítványaim. Ez egy hatalmas felelősség, de óriási öröm is egyben. Emellett délutánonként magánórákat tartok, nyáron pedig úszótáborokkal várjuk a gyerekeket, aminek az idei programja már látható a **Bicskei Tanuszoda** honlapján.

– Milyen szemlélettel dolgozik?

– Mindig azt mondom a szülőknek: ha azt szeretnék, hogy a gyermekük három úszásnemben megtanuljon úszni, vízbiztos legyen és megszeresse a vizet, akkor jó helyen járnak. Számomra a legkedvesebb korosztály az 5-6 éveseké, mert náluk még nincsenek rossz beidegződések, sokkal könnyebb őket tanítani. Ha pedig látom, hogy valaki kiemelkedően te-

hetséges, akkor megmondom neki, hogy merre érdemes továbbmennie, mert a versenysport egy másik világ.

Nagyon fontosnak tartom, hogy a gyerekek ne félelemmel, hanem él-ménnyel kapcsolják össze a vizet. Sokszor látom, hogy egy kisgyerek az első alkalommal még kapaszkodik a medence szélébe, fél a víztől, aztán néhány hónap múlva már masolyagva ugrik be. Ezek azok a pillanatok, amelyek miatt ezt csinálom. Az úszás nemcsak sport, hanem biztonság is. Egy vízbiztos gyerek magabiztosabb lesz, bátrabb lesz, és ez az élet más területein is megmutatkozik.

– Mennyire jelenik meg a versenyzés az ön munkájában?

– A diákolimpiára való felkészítés egyfajta átmenet az amatőr és a versenysport között. Az órákon minden gyerek megkapja a megfelelő terhelést, és mindig próbálunk egy kicsit többet kihozni belőlük. Voltak nagyon szép eredményeink: például **Szeibert Erik** országos harmadik lett, de az idei évben is több tanítványom – megnyerve a megyei döntőt – jutott be az országos diákolimpiára. Külön büszke vagyok rájuk, mert ezek a sikerek motiválják őket, és már most készülnek a következő évre.

Az idei év különösen emlékezetes volt számomra, mert több lánytanítványom is kiemelkedően szerepelt. **Fülöp Villő** például gyors- és mell-úszásban is bejutott a szentesi országos diákolimpiai döntőbe. Az ilyen

eredmények mögött rengeteg munka van: heti edzések, korai kelések, kitartás és szorgalom. De ezek a gyerekek bizonyítják, hogy Bicskéről is el lehet jutni országos szintre.

– Hogyan kapcsolódik úszóedzőként a vízilabdához?

– Az **Oázis SC**-vel egy személyes kapcsolat révén kezdődött az együttműködésem. Ott az a feladatom, hogy a gyengébben úszókat felzárkóztassam azok mellé, akik már nagyon jól úsznak. És utána, amikor megtörtént ez a felzárkóztatás, akkor jöhetnek a vízilabda alapismeretek.

Nagyon jó érzés látni, amikor egy gyerek az alapoktól indul, majd később már csapatban sportol, mérkőzésekre jár, és valódi közösség tagjává válik. Az úszás sok sportágnak az alapja, és a vízilabdában különösen fontos a biztos technikai tudás.

– Milyen edzőnek tartja magát?

– Katonaként azt tanultam meg, az a hitvallásom, hogy ott van érdemi munka, ahol rend és fegyelem van. Szigorú vagyok, de igazságos. Van egy karakteres bajszom, sípam, ami szinte a védjegyem, de közben ugyan-

Idei diákolimpiai eredmények:

3. korcsoport: Fülöp Villő
100 méter gyorsúszás 1:18,15 (7. hely)
100 méter mellúszás 1:45,03 (8. hely)

4. korcsoport: Bauer Viktória Anna
100 méter gyorsúszás 1:17,91 (16. hely)

5. korcsoport: Torma-Somodi Zoé
100 méter mellúszás 1:31,17 (7. hely)

úgy bemegyek a vízbe a gyerekekkel, játszom, búvárkodok velük. Estére elfáradok, de a medencében semmi nem számít – ott csak a gyerekek és a mozgás van. Ez az életem.

A gyerekek érzik, hogy jóindulattal és szeretettel közelítek hozzájuk, ugyanakkor következetes vagyok. A szabályok fantaszta, de az is, hogy jól érezzék magukat. Sokan évek múltán is visszajárnak hozzám, és ez talán a legnagyobb elismerés.

– Mi hajtja még ma is?

– Az, amikor látom a fejlődést. Amikor egy kisgyerek félve jön be, majd pár év múlva versenyen indul. Vagy amikor egykori tanítvány visszajár hozzám. Emellett én magam is aktív vagyok: készülök a porecsi öbölúszásra, a Balaton-átúszásra, és korábban az athéni maratont is teljesítettem. Amíg az egészségem engedi, ezt fogom csinálni.

Úgy érzem, az úszás tart fiatalon. A mozgás, a gyerekek energiája, a közösség mind-mind erőt adnak. Nekem ez már régen nem munka, hanem hivatás és életforma lett.

Új szolgálati autó segíti a közterület-felügyelők munkáját

Ünnepélyes keretek között adták át az új szolgálati gépjárművet, amely a jövőben a közterület-felügyelők mindennapi munkáját segíti Bicske városában.

A rendezvényen **Bálint Istvánné polgármester** hangsúlyozta: egy település erejét nem csupán az épített környezet, hanem az ott élők biztonságérzete és az egymásért tett önzetlen gesztusok határozzák meg. – A közterület-felügyelők eddig sokszor egy kilencszemélyes kisbusszal látták el feladataikat, ami a gyakorlatban sem gazdaságosnak, sem hatékonynak nem bizonyult – különösen a szűk utcákban és gyors intézkedést igénylő helyzetekben – mondta a városvezető, érzékeltetve, hogy mindig van hova fejlődni és a település lakóinak biztonsága minden fejlesztést, előrelépést megér.

A megoldandó feladat adott, de a szükséges anyagi forrást is elő kell teremteni és vajon erre csak a város kasszája áll rendelkezésre? Szerencsére nem. A fontos kérdés megoldását ezúttal is egy jelentős támogatás segítette. **Mészáros Lőrinc**, a Mészáros Csoport tulajdonosa – magánemberként – **7 millió forintos adománnyal** járult hozzá

a jármű beszerzéséhez, amelyet kifejezetten a rendészeti feladatok hatékonyabb ellátására ajánlott fel. A városvezetés egy korszerű, hibrid meghajtású Suzuki személygépkocsi mellett döntött, amely gazdaságos működése mellett környezettudatos megoldást is kínál.

A polgármester köszönetet mondott a támogatásért, kiemelve, hogy az adományozó korábban is számos alkalommal segítette a várost. Az elmúlt időszakban többek között a tűzoltóautók beszerzéséhez, egy kisbusz vásárlásához, valamint az otthonfelújítási programhoz is jelentős forrásokat biztosított. Mészáros Lőrinc elmondta, hogy lokálpatriótaként kiemelten fontos számára a térség támogatása, hiszen személyes kötődése is van Bicskéhez. Ennek is köszönhető, hogy az elmúlt években közel egymilliárd forint értékű támogatással járult hozzá a város fejlődéséhez. Ennek része a helyi sportélet finanszírozása, az önkéntes tűzoltóság eszközfejlesztése, valamint a fiatal családokat segítő otthonfelújítási program is.

Az új szolgálati autó átadásával a közterület-felügyelők gyorsabban és hatékonyabban érhetik el a város különböző pontjait, hozzájárulva ezzel Bicske közbiztonságának további erősítéséhez.

Ismét népszerű volt a Tűzoltónap

Szokás, hagyomány, tisztelgés a mindennapi hőseink előtt, szórakozás, játékosság, kötelességtudat, emlékezés. Talán ezek azok a szavak, amelyek minden esztendőben jellemzik a Bicskei Tűzoltónapokat május elején. Idén sem volt másképpen. További szavak helyett most képekben igyekszünk elmesélni.

Isten hozott!

Gyarapodunk

Bicskén új támogatási formaként megjelent a települési gyermekszületési támogatás, ami az újszülöttek gondozásához szükséges termékekből álló babacsomagra való jogosultságot jelenti. Az elmúlt hónapokban sok-sok babacsomagot adtak át az érintett bicskei családoknak. Most is ezekből a fotókból szemezgettünk.

2025. március-április hónapban született gyermekek

Pirityi Laura Petra, szül.: 2026. 03. 13.
Kocsis Luca, szül.: 2026. 03. 17.
Vörös Elena Julianna, szül.: 2026. 04. 16.

Hivatalok

Bicskei Egységes Művelődési Központ és Könyvtár
Petőfi Művelődési Központ
Bicske, Kossuth tér 20.
+36 22 951 299;
+36 20 430 7770

Nagy Károly Városi Könyvtár
Bicske, Kisfaludy u. 29.
+36 22 565 115

Bicskei Polgármesteri Hivatal
Bicske, Hősök tere 4.
+36 22 565 464

Család- és Gyermekegészségügyi Központ Szakmai Egység
2060 Bicske,
Ady Endre utca 2.
+36 22 952 791

Védőnői Szakmai Egység
iskolavédőnői ellátás
2060 Bicske, Kossuth tér 17.

Gondozási Központ Szakmai Egység
Bicske, Szent István út 124.
+36 22 950 175

Pedagógiai Szakszolgálat
Bicske, Kisfaludy u. 50.
+36 22 350 948
Nyitvatartás: H-P: 8-11 óra

Bicskei Gazdasági Szervezet
Bicske, Kossuth utca 60-62.
+36 22 565 285

Új Esély Központ Bicske
Bicske, Aradi vértanúk u. 18.
+36 70 668 5165
Nyitvatartás: minden nap
7:00-19:30

Gyepmesteri feladatok:
Tuncsik József
+36 20 972 8231
Kincses Imre +36 70 626 7378

Gazdasági és szociális intézmények

Egyesített Családsegítő és Gondozási Központ - Kapcsolat Köpont
Bicske, Ady Endre u. 1.
+36 22 412 367

Bölcsődei Szakmai Egység
Bicske, Ady Endre utca 17.
+36 22 950 324

Család- és Gyermekegészségügyi Szolgálat Szakmai Egység
Bicske, Ady Endre utca 1.
+36 22 412 367

Egészségügy

Bicskei Egészségügyi Központ
Bicske, Kossuth tér 17.
+36 22 567 520
Hétfőtől péntekig: 7 órától
rendelési időtől függően

Gyermekegészségügy

Dr. Hadnagy Réka
+36 22 567 561
Rendelési idő:
H: 8-11 óra
K, Cs: 13-16 óra
Sz: 8-10 óra
P: páros héten 13-16 óra,
páratlan héten 8-11 óra

Dr. Kovács Attila
+36 22 567 561
Rendelési idő:
H, Sz: 13-16 óra
K: 8-11 óra
Cs: 9:30-11:30
P: páros héten 8-11 óra,
páratlan héten 13-16 óra

Egészségfejlesztési Iroda
Bicske, Kossuth u. 15.
+36 22 419 666
H-P: 8:00-16:00

Orvosi ügyelet
Bicske, Kossuth tér 17.
H-P: 16:00-22:00
Szombat, vasárnap
és ünnepnapokon:
8:00-14:00

A lakáson történő ellátási igényt a 1830-as hívószámon lehet bejelenteni.

Aranyas Gyógyszertár
Bicske, Kossuth tér 15.
+36 22 565 093
H-P: 8.00-18.00
Sz: 8.00-12.00

Duna Gyógyszertár
Bicske, Csabdi út 4.
+36 22 565 136
H-Sz: 9.00-20.00
V: 9.00-19.00

Oroszlán Patika
Bicske, Kossuth tér 10.
+36 22 350 775
H-P: 8.00-18.00
Sz: 8.00-12.00

43. Bicskei Napok
ÍRÓ-OLVASÓ TALÁLKOZÓ
Vendégünk
HÁY JÁNOS
József Attila-díjas író, költő
2026. május 27-én (szerdán) 17 órakor
a Nagy Károly Városi Könyvtárban.
Moderátor: Márkó Szidónia

Könyvtári Kihívás

BEMKK Nagy Károly Városi Könyvtár 2060 Bicske Kisfaludy u. 29.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

43. BICSKEI NAPOK

2026. MÁJUS 26-31.

Május 26. (kedd)

10.00 Virágözön

Virágvásár a Fiatalok Házában

17.00 Cimborá 40 - fotó-dokumentációs kiállítás megnyitó a könyvtárban

Május 27. (szerda)

16.30 TIÉD A SZÍNPAD!

a Szent László Általános Iskola programja a Petőfi Művelődési Központban

17.00 Író-olvasó találkozó a könyvtárban. Vendég: Háy János

Május 28. (csütörtök)

17.00 A 43. Bicskei Napok megnyitó ünnepsége a Petőfi Művelődési Központban

Köszöntőt mond: Bálint Istvánné,

Bicske város polgármestere

Közreműködnek:

a Bicskei Prelúdium Alapfokú Művészeti Iskola pedagógusai

Május 29. (péntek)

11.00 Öltöztessük fel a Születésfát!

Programok a Bicske Szíve Parkban:

9.00 Mocorgó - játékos gyermektorna

18.00 P.Y.F.U.

19.00 SINGH VIKI

20.00 GUDICS MÁTÉ és vendégei

Május 30. (szombat)

Programok a Bicske Szíve Parkban:

8.00 Főzzünk egy finomat! - Főzőverseny

8.00 Úszóverseny a Tanuszodában

9.00 Kézműves kirakodóvásár

9.00 Retró veradás, szűrővizsgálat

9.00 Bicskei Napok Vándorkupa

10.00 Bicskei Koncertfűvös Zenekar előadása

11.00 Olvas a város! - flashmob

11.00 Akrobatikus rock and roll

11.15 Mazsorett bemutató

11.30 Zumba

12.00 Jó ebédhez szól a nóta!

13.30 Szenior örömtánc

14.00 Mayer Néptáncműhely műsora

14.00 Sakkverseny

a Bicskei Hit Gyülekezetének imaházában

14.30 Kempo és crossfit bemutató

15.00 Cukorborsó gyermekkoncertje

16:00 Habparti

16.00 Eredményhirdetések

17.00 Szűcs Judith

18.00 Mórió, a harmonikás

20.00 REPUBLIC

22.00 After party a Pálinkaházban

Kiegészítő programok:

játszópark, ugrálóvár,

társasjáték sátor,

könyves játszóház, kézműves sátor

Magyar Mobilitási és Autóklub

(borulásszimulátor, rollerpálya)

rendőrségi bemutató,

Bicskei Íjászok

Május 31. (vasárnap)

10.00 BIKE BICSKE a Bicske Szíve Parkban
- Tekerj velünk gyereknapon!

10.30 Bicske Barátok Egyesületének találkozója a Petőfi Művelődési Központban

Vendég: Dr. Kun Edit

17.00 Pannoniada Gyermekkorús

Varázsfuvola a Fiatalok Házában

VÁRUNK A BICSKEI NAPOKON!

BEMKK Petőfi Művelődési Központ - 2060 Bicske, Kossuth tér 20.
www.facebook.com/petofimuvelodesikozpont
www.instagram.com/petofimuvelodesikozpont